

Bilag 4.

Til Københavns Magistrat.

I Skrivelse af 24. f. M. har Københavns Magistrat under Henviisning til det med Skrivelsen fulgte Eksemplar af Cirkulære af 15. f. M. fra Indenrigsministeriet angaaende Spørgsmaalet om Forlængelse og Revision af Lov Nr. 72 af 23. Februar 1917 om Fastsættelse af Husleje, og Lov Nr. 193 af 14. April 1917 om Fremleje af Beboelseslejligheder m. v. begæret de københavnske Huslejenævns Ytringer efter den Anledning, som Cirkulæret giver.

Foranlediget heraf skal underskrevne Formand for Nævnene meddele, at de paagældende Love efter Nævnenes Opfattelse ubetinget maa forlænges for et Tidsrum af mindst et Aar.

Medens vi i og for sig anser Lovene i deres nuværende Skikkelse som i det væsentlige egnede til at fyldestgøre deres Formaal, har vi dog for det Tilfælde, at der skulde blive Spørgsmaal om at ændre dem, drøftet, hvilke Ændringer der i saa Fald efter de indvundne Erfaringer maa anses ønskelige. Forslag i saa Henseende har været forelagt Nævnenes Medlemmer og Suppleanter paa et den 6. d. M. afholdt Fællesmøde. Vi vedlægger det Fællesmødet forelagte Udkast til Ændringerne — der udelukkende vedrører Loven af 23. Februar 1917, medens vi ikke har fundet Anledning til at stille noget Forslag i saa Henseende med Hensyn til Loven af 14. April 1917 —, samt Referat af Forhandlingerne paa Fællesmødet.

Foruden at henvise til de paa Mødet faldne Udtalelser skal vi angaaende de enkelte af os foreslaaede Ændringer bemærke følgende:

ad a. Det har vist sig, at det Dusøruvæsen, som Lovens § 10 har tilsigtet at hindre, er bragt i Anvendelse ved Afstaaelse af Lejligheder i nyopførte Huse, hvilket efter den nugældende Bestemmelse ikke har kunnet anses som en Overtrædelse af Loven.

ad b. Der har været rejst Tvivl om, hvorvidt Undtagelsen med Hensyn til Gæstgiverier og Hoteller kun gælder Forholdet mellem disse og deres Lejere eller tillige Forholdet mellem Gæstgiveren eller Hotelværten og Ejeren af den Ejendom, hvori førstnævnte har lejet de til Gæstgiveri eller Hotel anvendte Lokaler.

ad c. Ændringen tilsigter paa Anledning at skabe Sikkerhed for, at Ejeren ikke unddrager Lejeforhøjelser fra Nævnenes Afgørelser ved at erklære at være uden Interesse i, om Overenskomsten bliver retsgyldig, naar han blot føler sig sikker paa, at Lejeren betaler den vedtagne Leje.

ad d. Ændringen har Hensyn til det ret hyppigt forekommende Tilfælde, at en Lejlighed i længere Tid eller til Stadighed har været beboet af Ejeren og saa udlejes; ogsaa for disse Tilfælde er der Grund til at hindre en ubillig Lejeforhøjelse i Forhold til tilsvarende Lejligheder, og det er formentlig usikkert, om Lovens § 3 omfatter saadant Forhold.

ad e. Efter den gældende Bestemmelse falder det Tilfælde, at Ejeren tager en Beboelseslejlighed i Brug til Forretning, udenfor Nævnenes Omraade, hvilket det selv under Hensyn til Bestemmelsen i Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 § 5 formentlig ikke bør være.

ad f. Lovens § 7, 3die Stykke, har givet Anledning til nogen Tvivl om, fra hvilket Tidspunkt Lejepaalæget kan gives; Formændene har antaget, at det ikke kunde ske fra et tidligere Tidspunkt end et saadant, hvortil Ejeren med det i den paagældende Kontrakt fastsatte almindelige Opsigelsesvarsel kunde opsigte Lejeren til Fraflytning, og idet dette Opsigelsesvarsel som Regel er $\frac{1}{2}$ Aar, vilde vi anse en Klargørelse af Bestemmelsen som ønskelig. Paa den anden Side bør Lejeren uanset det for hans Vedkommende vedtagne Opsigelsesvarsel være beskyttet mod at blive paalagt en Lejeforhøjelse, som hans Forhold eventuelt ikke tillader ham at udrede, og den sidste Del af Ændringen tilsigter derfor at stille ham frit med Hensyn til